

се наслагали кватернернитѣ наслаги, които покриватъ котловината. Като се взема прѣдъ видъ геоложкия строежъ на цѣлия завладанъ отъ земетреса теренъ, както и петрографския съставъ на скалитѣ, що го съставляватъ, обяснението на това земетресение не може да се отдаде на друга, освѣнъ на тектоническа причина.

Земетресенията сж тѣсно свързани съ направлението на дислокационитѣ линии, или тия линии кждѣто земнитѣ пластове сж напукани, изкривени, прѣхвърлени и размѣстени. Тая зависимостъ на земетресенията отъ дислокациитѣ положително бѣ констатирана отъ изслѣдванята на проф. Suess надъ земетресенията въ Италия и Австрия. Тя бѣ потвърдена още отъ много геолози, а систематичнитѣ наблюдения отъ година на година все по-явно и положително потвърдяватъ това.

Главната причина на дислокациитѣ се крие въ постепенното охлаждане на земята и намаляване на обема ѝ. За сега се смѣта, че вжтрѣшността на земята е жарожидка и намаляването на обема отъ охлаждаването на тая жарожидка маса води къмъ нагърчване на външната земна кора и образуването въ нея на многочислени пукнатини на различна дълбочина отъ повърхността ѝ. По тия тѣй образувани пукнатини въ твърдитѣ скални маси, на каквато дълбочина и да сж тѣ, се произвеждатъ размърдания, които се прѣдаватъ съ голѣма или малка сила въ видъ на удари, които се прѣдаватъ на всички страни на извѣстно разстояние, въ зависимостъ отъ силата имъ и отъ качеството на повърхностнитѣ пластове.

Геологичнитѣ изслѣдания показватъ, че пукнатинитѣ въ земната кора биватъ най-разновидни, а на мѣста тѣ прѣдставляватъ твърдѣ сложна и забъркана мрѣжа, особено въ страни, които сж подложени на чувствителни дислокации и при това въ разнитѣ геологични периоди. Сеизмичнитѣ наблюдения показватъ, че колкото е по-сложна системата на дислокационитѣ пукнатини, толкова по-често се повтарятъ земетресенията. Това потвърдяватъ земетресенията, станали въ Италия, Каринтия и др. мѣста.

Въ дислокационитѣ пукнатини на земната кора и въ намѣствание и улѣгане на пластове тѣ по тия пукнатини се криятъ и причинитѣ на Сливенъ—Ямболското земетресение. Тия дислокационни пукнатини сж въ съседство съ Тунджа и тамъ намираме ний най-силнитѣ ефекти отъ земетресението. Размѣритѣ отъ засегнатитѣ отъ ударитѣ мѣста (еписентра) иде да потвърди пѣкъ мисълъта за малкитѣ размѣри на тия дислокационни пукнатини.

Но нека се вслушаме въ звука на подземнитѣ тътнежи, които особено ясно се чуватъ когато настѣпи полунощната тишина. Тия звукове отначало сж кратки и тѣжи, тѣ наподобяватъ звука на снаряда при изхвърлянето му изъ цѣвѣта на орждието, което стрѣля надалечъ отъ насъ. Слѣдъ тия кратки